

Üzgünüm Çocuk

— canan-onus- · 19 Mayıs 2024

Hayatın acımasız yolculuğunda
biz hayallerimizle yaşattırdık sevdalarımızı
Gerçeğin acımasız yüzüne yüzleştirmeden yüreklerimizi
Biliyorduk kaybedecektik yaşama direncimizi
Devrimiz ayıpların yasakların devriydi çocuk.

Aşk anlatılması en zor oldu bizim için
Kanayan yüreklerimizi içimizdeki ateşte közlerdik
Gözyaşlarımızı saklayıp yalan gülüşler takardık
Diyemedik kimselere, çünkü günahı yasaktı
Bilmezdik bizde utanılacak bir şeymiş gibi gizlerdik.

Yılları öğüttük hasretlerle acıyla tükendik
Ne biz mutlu olduk ne de onları mutlu edebildik
Oysa yaşanacak öyle güzel şeyler vardı ki, çocuk
Tadamadık hiç birini, yaşamayı bilemedik
Hakkımız olanı söküp alamadık öylece sindik.

Öyle isterdim ki sizin önünüzdeki yolu açtık,

Artık özgürce koşasınız kanatlanıp uçarsınız
Biz zehrini içtik, size tadını bıraktık diyebilmeyi
Olmadı işte, ne yazık ki utanıyorum sizden
Biz yaşadığımızı, başardığımızı sanarak kocadık çocuk.

Oysa ayıp değildi ki sevmek, biz çok geç anladık
Şimdi dinle çocuk sen sakın kanma bizim gibi
Biz ısıtamadık güneş ol sen ısıt yürekleri
Sevgi ek her renkten çiçek bahçelerine
Yediveren gülü ol hep aç, kokunu saç evrene.

Size acısı boy veren bir enkaz bıraktık utanıyorum
Oyunlarınızdan çok farklı sizi savaşın tam içine attık
Aşkı sildik dünyanızdan, sevmeyi yasaktan saydırdık
Üzgünüm çok üzgünüm çocuk, özür diliyorum hepinizden
Ama sen yık duvarlarını çocuk durma bizim gibi
Sevgi ile kucakla dünyayı diyemesem bile sen durma kucakla.

Canan Onuş
(Ceynan)_2008_İst.